

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2271/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 4.Kf.700.052/2025/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg – a Fővárosi Törvényszék 14.K.702.413/2024/14. számú ítéletére kiterjedően – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Kf.700.052/2025/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése (tisztesleges hatósági eljáráshoz való jog) sérelmére hivatkozott.
- [2] 1.1. Az indítványozó (a támadott ítéletek alapjául szolgáló közigazgatási per felperese) beadvánnyal fordult a Kormányhivatalhoz (alpereshez) egy társasházzal szemben. A beadványában a társasház mint a gondnok munkáltatója vonatkozásában a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény egyes rendelkezéseinek megsértésére hivatkozással foglalkoztatás-felügyeleti hatósági eljárás megindítását kérte. Az alperes tájékoztatta, hogy a beadványát a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló 2023. évi XXV. törvény (továbbiakban: Panasz tv.) szerinti bejelentésként kezeli, és az 5. § (2) bekezdése alapján a vizsgálat befejezésekor a megtett intézkedésekről értesíti. Ezt követően az indítványozó további kérelmeket terjesztett elő az alperesnél. Tekintettel arra, hogy az eljárás lefolytatása iránti beadványról az alperes döntést nem hozott, ezért az indítványozó mulasztási perben keresettel élt a Kormányhivatallal szemben.

- [3] 1.2. Az indítványozó elsődlegesen a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 38. § (1) bekezdés *b*) pontja, 129. § (1) és (2) bekezdései alapján a beadványa vonatkozásában alakszerű döntés elmulasztásának, továbbá az alperes háromszoros határidő túllépésének a megállapítását kérte. Álláspontja szerint az alperes a beadványa alapján indult eljárásban az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 37. § (2) bekezdésére és 50. §-ára figyelemmel az ügyintézési határidőt elmulasztotta, ugyanis az Ákr. 35. § (1) bekezdése alapján a kérelem előterjesztésével a hatóságnak eljárási és döntéshozatali kötelezettsége keletkezik. Állította, hogy a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági eljárásban ügyfélnek minősül, ezért a kérelmét közigazgatási hatósági eljárásban kellett volna elintézni, de ha nem is állna fenn az ügyfélminősége, véleménye szerint azt alakszerű döntésben kellett volna visszautasítani. Az ügyintézési határidő-túllépések miatt pedig húszezer forint megfizetésének van helye a kérelme szerint.
- [4] Másodlagos kérelme szerint a Kp. 129. § (2) bekezdése szerinti, közérdeken alapuló, kényszerítő indok áll fenn tekintettel arra, hogy a beadványában súlyos megállapításokra (az időskorú, kiszolgáltatott, nyugdíjas munkavállaló foglalkoztatásával kapcsolatos jogsértések) hivatkozott, amelyek indokoltá tették a hatósági eljárás hivatalbóli megindítását.
- [5] Az alperes elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Elsődleges védekezése szerint az indítványozó a Kp. 128. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján nem minősül ügyfélnek, aki a mulasztási per megindítására jogosult lenne, ezért a Kp. 48. § (1) bekezdés *c*) pontja alkalmazandó. A felperes jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelme nem állapítható meg, ezért a Kp. 88. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján a kereset elutasításának van helye. Álláspontja szerint a beadvány az Ákr. 35. § (1) bekezdése, 10. § (2) bekezdése, valamint a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 8. § (1) bekezdése alapján nem kérelem, hanem közérdekű bejelentés, arról sem alakszerű, sem attól eltérő döntést nem kell hoznia. A foglalkoztatás-felügyeleti eljárás kizárólag hivatalból indul [Fftv. 8. § (2) bekezdés], a foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzés alapján hozandó döntés nem az indítványozóra, hanem a munkáltatóra mint ügyfélre vonatkozik. Az indítványozó bejelentőként a foglalkoztatás-felügyeleti ügy befejezését követően írásban kap tájékoztatást arról, hogy a bejelentése alapján indult ügy miként zárult, ami sem alakilag, sem fogalmilag nem érdemi döntés.
- [6] 1.3. Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy az Fftv. 8. § (1), (2) bekezdései és az Ákr. 101. § (1) bekezdése alapján a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés kizárólag hivatalból indulhat, sem ügyfél, sem ügyfélnek nem minősülő más személy hatósági ellenőrzést nem kérelmezhet, ezért a beadvány nem kérelem. Ebből következően az Ákr. 50. §-ában

foglalt, a kérelemre indult eljárásra irányadó ügyintézési határidők nem relevánsak. Az indítványozó ügyféli minőségét nem vizsgálta, mivel az eljárást megindító kérelem kizártsága miatt nem áll fenn az állított mulasztás. Közérdeken alapuló kényszerítő indok nem áll fenn, az ennek alapjaként előadott tények az érintett gondnok magánérdeke körébe esnek.

- [7] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy ügydöntő releváns kérdés az, hogy az alperes a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettségét elmulasztotta-e, vagyis, hogy a beadvány alapján keletkezett-e eljárási kényszere, amelynek nem tett eleget. Hatósági eljárási kötelezettséget, hatáskört valamely közigazgatási eljárás lefolytatására kizárólag anyagi jogszabály állapíthat meg. Foglalkoztatás-felügyeleti hatósági tevékenységnél az alperes tényfeltárás érdekében ellenőrzést folytat, mely kizárólag hivatalból indul. Az alperes kérelemre a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tevékenységéről szóló 15/2021. (III. 10.) Korm. rendelet alapján sem ellenőrzést, sem hatósági eljárást nem folytat le, még a foglalkoztató sem kérelmezheti saját maga ellenőrzését, ezt rajta kívülálló harmadik személy sem teheti meg [Fftv. 8. § (2) bekezdés].
- [8] A kérelemnek minősülő ügyféli nyilatkozat fogalmát az Ákr. 35. § (1) bekezdése egyértelműen meghatározza, amely szerint a kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében. A kérelem megkülönböztetése más beadványoktól (panasz bejelentés, tájékoztatás, felvilágosítás kérés, közérdekű bejelentés, stb.) ügydöntő relevanciával bír, mert a hatóságnak eljárási kötelezettsége kizárólag kérelemre induló eljárások esetén, és csak a kérelemnek minősülő beadvány előterjesztésével keletkezik. A kizárólag hivatalból folytatható eljárás kezdeményezésére irányuló vagy az olyan nyilatkozat, mely valaki mást érintő jog vagy jogos érdekvényesítést célozza, nem felel meg az Ákr. szerinti kérelem fogalmának, így arról az alperesnek alakszerű döntést nem kell hoznia. Az Fftv. szabályozása és az Ákr. 100. § (1) bekezdése alapján a foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzést az alperes hivatalból folytatja le, saját maga ellenőrzését az Ákr. 100. § (2) bekezdése ellenére az Fftv. 8. § (2) bekezdése alapján az ügyfél (foglalkoztató) sem kérheti. Ha a hatósághoz bármely személy valamely jogsértés kapcsán bejelentést tesz, vagy a hatóság eljárását kezdeményezi, ez önmagában még nem teremt a hatóság számára sem eljárási, sem ellenőrzési kötelezettséget. Az ilyen, a hatóság hivatalbóli eljárását kezdeményező aktus valójában a Panasztörvény szerinti közérdekű bejelentésként kezelendő (Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.286/2009/7.), amely valamely jellemzően más jogalany jogszabálysértésére tekintettel hatósági eljárás lefolytatására irányul. A közérdekű bejelentés következménye jellemzően, de nem kizárólagosan hatósági ellenőrzés lefolytatása, amelynek nyomán a hatóság vagy eljárást indít, vagy sem. Az indítványozó beadványa alapján tehát az alperesnek nem

keletkezik eljárási kötelezettsége, ezért a beadványról sem azt visszautasító, sem azt érdemben elbíráló döntést nem kellett hoznia, az arra vonatkozó határidő elmulasztása fogalmilag nem lehetséges. Erre tekintettel a Kp. 127. §-a szerinti, a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó jogszabályban rögzített kötelezettség elmulasztása sem állapítható meg. A határozat elvi tartalma, hogy a kizárólag hivatalból folytatható eljárás kezdeményezésére irányuló vagy az olyan nyilatkozat, mely valaki mást érintő jog vagy jogos érdekérvényesítést célozza, nem felel meg az Ákr. szerinti kérelem fogalmának, így arról alakszerű döntést nem kell hoznia az alperesnek, ezért a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó jogszabályban rögzített kötelezettség elmulasztása nem állapítható meg.

- [9] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék 14.K.702.413/2024/14. sorszám alatt hozott ítélete, valamint a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 4.Kf.700.052/2025/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése érdekében, hivatkozva az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmére (tisztességes hatósági eljáráshoz való jog), amelyet az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészített.
- [10] Az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését idézi, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy, ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Az indítványozó szerint „súlyosan sérül az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga a szabálysértési eljárás lefolytatására nyitva álló ügyintézési határidő jelentős túllépése, illetve ügye elintézésének elmaradása, amely körülményt az eljáró bíróságnak – az Alaptörvény értelmezésével egyetemben – észlelnie és megfelelően értékelnie kellett volna a támadott ítéletben, azonban nem küszöbölte ki az indítványozó alapjogsérelmét előidéző körülményt.” Az indítvány szerint a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjog körében az alapeljárásban, mint kérelmező ügyfélnek minősül, ekképp kérelmét a Kormányhivatalnak el kell bírálnia, a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági eljárás megindítása nem kizárólag *ex officio* lehetséges, amely hatósági jogalkalmazási önkényhez vezethet, hanem kérelemre is el kell járnia a végrehajtó hatalom letéteményes szervének.
- [11] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a tartalma alapján bírálta el.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [13] 3.1. A panasz befogadhatósága kapcsán az Alkotmánybíróság előbb a formai feltételeknek való megfeleléseit vizsgálta. Alkotmányjogi panaszt a sérelmezett

döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Megállapítható, hogy az indítványozó a panaszt határidőben terjesztette elő [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia [Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdései]. A panasz felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést (Abtv. 27. §). Az indítványozó mint az alkotmányjogi panaszra okot adó közigazgatási per felperese, indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.

[14] 3.2. A határozott kérelem követelménye azt is magában foglalja, hogy alkotmányjogi panasz esetén előadja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]. A panasz vizsgálata során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy voltaképp a közigazgatási per során részletezett, általa mulasztásként és határidő-túllépésként minősített érveket hozza fel az indítványozó, amely kérdésekben mind a Fővárosi Törvényszék, mint a Fővárosi Ítéltábla részletes jogi indokolást tartalmazó ítéleteiben kifejtette, hogy miért nincs mulasztásban az alperes. Megállapítható, hogy az indítvány a támadott bírósági ítéletet illetően alkotmányjogilag értékelhető indokolást az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem fogalmazott meg. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3392/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az alkotmányossági összefüggéseket be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [12]; 3231/2018. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]}. A fentebb kifejtettekre tekintettel a panasz nem felel meg a határozott kérelem feltételeinek [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont].

[15] 4. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. március 10.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró